

[Hedtoft-Hansen.]

Maaned og maaske endda arrestere et Par uskyldige i Købet, maa vel selv ud fra et doktrinaert liberalt Synspunkt være en tiltalende Tanke. Jeg melder mig i hvert Fald frimodig som Tilhænger af en saadan politimæssig Ensretning. Det er jo aldeles uomtvisteligt, at den foreslaaede Nyordning netop i Retning af en effektiv Forfølgning og Opklaring af Forbrydelser indeholder store Fordele. Alt, hvad vi har af politimæssig Sagkundskab — jeg minder det ærede Medlem Hr. Elgaard om, at Venstres tidligere Ordfører i denne Sal, nuværende Politimester Hr. Vagn Bro, ogsaa hører til denne Sagkundskab —, er enig om at fremhæve Lovforslagets saglige Fordele. Ordningen muliggør bedre Samarbejde mellem de forskellige Politikredse, sikrere Personaleplacering og bedre Avancementsforhold for den virkelig kvalificerede Politimand. At Nyordningen har disse Fordele, benægtes ikke hverken af Venstre eller af det konservative Mindretal.

Venstre mindretallet fremfører i sin Betænkning det gammelkendte Argument om Værdien af det lokale Politis nøje Kendskab til den Befolkning, det daglig skal virke iblandt. Jeg maa naturligvis indrømme, der er noget om dette; men hvem siger, at den her foreslaaede Nyordning skal betyde, at Rigspolitichefen nu formelig skal betragte en total Omflytning af alle arbejdende Politimænd som sin første Opgave? Hvem siger, at det ikke fremtidigt skulde være muligt i endog meget vid Udstrækning at tage Hensyn til den enkelte Politimands Ønsker med Hensyn til Arbejdssted? Det er, for at sige det mildt, en Overdrivelse, naar Venstre i Betænkningen taler om, at de gunstige Arbejdsforhold ødelægges ved den foreslaaede Nyordning. Det er et alt for voldsomt og i denne Forbindelse helt urimeligt Udtryk at bruge.

Der findes i Venstres Betænkning et polemisk og spørgende Afsnit, som jeg maa sige et Par Ord om. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne bringe et ganske kort Citat. Venstre siger i Betænkningen:

„Mindretallet tør endogsaa forudse, at Omstændighederne, naar Lovforslaget bliver ophøjet til Lov og den nye Ordning skal træde i Kraft, vil tvinge Politikorpset under Staten ind paa en Organisation, der vil faa adskilligt tilfælles med de nugældende Forhold. Det skal nok vise sig, at man for at faa den bedst mulige Behandling af de enkelte Sager maa specialisere sig i forskellige Afde-

linger. De ordenspolitimæssige Opgaver vil være til Stede i nøjagtigt samme Forhold da, som de er nu. Straffelovsovertrædelser bliver en anden Opgave, hvis Løsning maa overlades Kriminalpolitiet. Sundheds- og Sædelighedssager vil ogsaa kræve deres specielle Behandling. Og hvad,“ spørger man,

„med familie- og civilretlige Sager? Ogsaa disse fraviger i Art og Behandling de forannævnte. Tjenesten skal imidlertid paa alle Omraader udføres paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade, men det kan næppe ske under Enhedspolitiordningen.“

Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke Visdommen i disse Betragtninger. At der ogsaa under Enhedspolitiet vil være ordenspolitimæssige og mere kriminalistisk betonedede Opgaver, at der ogsaa er Sundheds- og Sædelighedssager, og at en Specialisering i Arbejdet er nødvendig, det er for det første ikke Venstres Opfindelse, og det er dernæst ikke noget Argument *mod*, men *for* den foreslaaede Reorganisering. Det har jo netop været de sagkyndiges og den højtærede Justitsministers Hovedargument for en Nyordning, at et Enhedspoliti i langt højere Grad vilde muliggøre netop Specialisering og bedre Varetagelse af en lang Række politimæssige Opgaver, hvor den nu oprettede Grænse mellem kriminalpolitimæssig og ordenspolitimæssig Indsats er ret flydende.

Hvis det ærede Medlem Hr. Elgaard og Venstres øvrige Medlemmer vil efterse det af os stillede Ændringsforslag til Retsplejelovens § 113, Stk. 3, vil han se, at det netop heri bestemmes, at Rigspolitichefen foruden Opdagerne fremtidig skal kunne udtage et bestemt Antal Politimænd til at gøre Tjeneste i Ordenspolitiets Civilafdelinger, altsaa en Hensyntagen til den Specialisering, det ærede Medlem i Betænkningen paapeger er nødvendig. Vi lægger megen Vægt netop paa dette Ændringsforslag. Uden at gaa vort højtansete og vel-tjente Opdagerkorps's Interesser for nær er Ændringsforslaget en Imødekommenhed over for den Specialisering, der ogsaa findes inden for Ordenspolitiet.

Under den bestaaende Ordning er det saaledes, at der baade i Københavns og flere Provinsbyers Ordenspoliti for Øjeblikket er civile Afdelinger med ganske specielle Opgaver, hvortil der ogsaa kræves Personale af høj Kvalitet. I København er der saaledes efter Oplysninger, jeg har indhentet, 2 civile Afdelinger, III. og IV. Afdeling, med tilsammen et Personaleantal paa 89. Dette